

Foretagende eller et Handelsforetagende. Men han kan ogsaa rejse til Udlandet, saa slipper han for Indkomst- og Formueskat, og hans Skattelettelse bliver saa meget større. Kapitaliserer man Skattelettelsen, bliver det efter de Reedtz-Thottske Skattelovforslag 56,500 Kr., efter Kommissionens Skattelovforslag 108,750 Kr., efter de nuværende Estrupske Skattelovforslag bliver den 136,250 Kr. Det er kolossale Statsforøring, der her er Tale om, til Folk, der hverken have Trang dertil eller det fjerneste Krav derpaa.

Det ærede Medlem for Vraa (Thomas Larsen), der svarede mig i Lørdags, opstillede som Modstykke noget, der skulde kaste et forsonende Lys derover. Han sagde, at der dog ogsaa blev bevilget saa mange Penge til de fattige. Han gjorde det op: Skoleudgifter, Fattigudgifter osv. Jeg sad, medens jeg hørte dette, og tænkte: Herre Gud, Staten og Kommunen anvende nogle Penge til Fattighjælp, det er rigtigt, og det er ikke saa faa Penge desværre, saaledes som vort Samfund er formet, og saa siger det ærede Medlem: Hvad have de fattige at beklage sig over? Hvad have de at beklage sig over, naar en stor Gods-ejer med 100,000 Kr. om Aaret faar en Statsforøring paa over 100,000 Kr., de faa jo Fattighjælp af Staten, de leve jo ikke i Nød eller Sult, de kunne jo, naar de blive gamle, komme paa Fattiggaarden. Der er ikke megen social Forstaaelse, ikke meget Retfærdighedssind i en Tankegang, der kan afføde saadanne Ytringer.

Jeg vender endnu et Øjeblik tilbage til det ærede Medlem for Sæby for at paatale et Par andre Brist paa Logik i hans Tale. Han omtalte Grundejerne i Byen og sagde, at det var dog en Reform, der ramte Grundejerne i By og paa Land ligeleg. Dertil har jeg indvendt, at Grundejerne blot maatte aflevere deres Lettelse i Skat til Staten i Kommunekassen, medens Hartkornsejerne kunne beholde den i deres egen Lomme. Saa svarede det ærede Medlem for Sæby, at det var jo ikke Tilfældet; Grundejerne i Byerne skulde ikke aflevere Forskellen i Kommunekasserne. Kommunerne skulde ikke opræve denne Difference, det var en fri Sag for dem. Jeg har ogsaa set det ærede Medlems Blad og andre, særlig jyske Venstreblade efter det gøre den Ting gældende og agitere mellem Grundejerne for det. Jeg har undret mig over, at man har turdet byde de østjyske Grundejere en saadan Agitation. Thi dumme ere Grundejerne ikke og mindst de jyske Grundejere. De forstaa ganske

sikkert, at den Difference vil ikke blive i deres egen Lomme, og det har heller aldrig været Meningen med Skattelovene. Jeg anfører som Vidnesbyrd herom den højtærede Finansministers Motiver til Ejendomsskyldlovens § 8, hvor det udtrykkelig hedder: „For Byernes Vedkommende gør der sig særlige Forhold gældende, navnlig med Hensyn til Bygningsafgiften. Efter denne Skats Karakter synes det ikke forsvareligt at lade den Fordel, der fremkommer ved Forskellen mellem den hidtidige Bygningsafgift og den fremtidige Ejendomsskyld, simpelthen tilflyde de paagældende Ejere. Det naturlige maa være, at der tilstaaes Kommunerne Ret til at lægge Beslag paa denne Fordel.“ Dette er alt-saa Finansministerens Motivering af denne Bestemmelse, at Forskellen naturlig ikke bør tilfalde Grundejerne, men bør gaa ind i Kommunens Kasse, og det vilde dog ogsaa fra et kommunalt og samfundsmæssigt Synspunkt være ganske uforvarsomt at give Grundejerne denne Statsforøring, naar Kommunerne ere saa slet stillede, at de ere nødsagede til at inddrage Forskellen. Det er jo et af de faa Lyspunkter, der er for Kommunerne, et af de faa Punkter, der er blevet tilbage af det, der var Hovedformålet for de Reedtz-Thottske Love, nemlig at hjælpe Kommunerne. Men saa er der en Uretfærdighed, thi for Byernes Vedkommende gaar Grundejernes Lettelse i Skat til Staten i Kommunens Kasse. Men Grundejerne paa Landet beholde den i deres egen Lomme, og fra denne Forskel kan man ikke komme bort. Medens jeg er herved, vil jeg med et Par Ord omtale det ærede Medlems Udvikling om Forholdet mellem Landboere og Byboere. Han har ikke Ret i, at de blive behandlet ligeleg, thi de behandles ulige paa dette Punkt og for Resten ogsaa paa andre Punkter. Men jeg har for øvrigt ikke paa nogen Maade set disse Skattelove fra et Bystandpunkt, fra Byerhvervenes Standpunkt og mindst fra et københavnsk Standpunkt. Der var i mit Foredrag ikke noget som helst derom. Jeg saa paa disse Love fra et demokratisk Standpunkt, ikke mindst fra Landarbejdernes og Husmændenes Standpunkt, og ud fra dette Standpunkt angreb jeg dem som Overklasselove.

Det ærede Medlem appellerede til mig og mit Parti og spurgte, hvorledes vi vilde stille os, naar nu en Gang en Toldreform kom til at foreligge — det bliver vel desværre efter Landbrugsministerens og Justitsministerens Mening ikke med det allerførste. Vilde saa Socialdemokraterne stille